

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 538/2021-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov predbežne prerokoval návrh [REDACTED], [REDACTED], na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií č. k. VP/42/21/K z 24. júna 2021 a takto

r o z h o d o l :

Návrh **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a argumentácia v návrhu

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 22. septembra 2021 doručený návrh navrhovateľa na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) č. k. VP/42/21/K z 24. júna 2021 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) prijatého podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný zákon“).

2. Z návrhu a jeho príloh vyplýva, že navrhovateľ je riaditeľom Slovenského centra dizajnu. Výbor prijal 24. júna 2021 napadnuté rozhodnutie v konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov sp. zn. VP/42/21/K z dôvodu porušenia povinnosti navrhovateľa podať oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov podľa čl. 7 ústavného zákona v lehote ustanovenej v čl. 7 ods. 1 tohto ústavného zákona.

3. Výbor vo výroku napadnutého rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ tým, že nepodal oznámenie podľa čl. 7 ústavného zákona v stanovenej lehote, porušil povinnosť ustanovenú v čl. 7 ods. 1

ústavného zákona, pričom špecifikoval, že navrhovateľ sa ujal funkcie 1. januára 2021 a oznámenie mal podať do 1. februára 2021, avšak túto povinnosť si splnil až 14. apríla 2021. Výbor uložil navrhovateľovi v súlade s čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona pokutu v sume zodpovedajúcej mesačnému platu navrhovateľa vo výške 1133 eur, ktorú je povinný navrhovateľ uhradiť do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na príjmový účet Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky.

4. Navrhovateľ uvádza, že výbor nedostatočne zistil skutkový stav a v rozhodnutí ho nedostatočne opísal, keďže oznámenie podal ešte predtým, ako ho výbor vyzval (uznesením z 23. marca 2021, doručeným 29. apríla 2021). Oznámenie pritom navrhovateľ podal do 30. marca 2021 na Ministerstve kultúry Slovenskej republiky, tak ako ho každoročne podával ako zastupujúci a od 1. januára 2021 ako poverený riaditeľ. Navrhovateľ argumentuje, že nemal vedomosť, že mu z ústavného zákona takáto povinnosť vyplýva, pričom nebol na túto skutočnosť ani upozornený.

5. Navrhovateľ zastáva názor, že rozhodnutie výboru je nepreskúmateľné, keďže z neho nevyplýva, že rozhodla minimálne 3/5 väčšina prítomných členov výboru, pričom musela byť prítomná aspoň polovica, a tiež v ňom nie je uvedené, že výbor rozhodol podľa čl. 9 ods. 9 ústavného zákona. Navrhovateľ namieta, že mu nebola doručená žiadna zápisnica ani iný relevantný záznam z prerokovania jeho veci.

6. Navrhovateľ zdôrazňuje, že nemal v úmysle nič zamlčať alebo sa podaniu oznámenia vyhýbať. Keďže žiaden z ním uvádzaných dôvodov oneskoreného podania oznámenia nebol výborom zohľadnený, žiada o *„opätovné preskúmanie prípadu a zváženie nevyhnutnosti tvrdého finančného postihu, ktorý je pri mojej finančnej situácii likvidačný...“*.

II.

Posúdenie veci ústavným súdom

7. Podľa čl. 10 ods. 2 prvej vety ústavného zákona dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na Ústavný súd Slovenskej republiky v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa odseku 1, ktorým bola vyslovená strata verejnej funkcie, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 10, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi.

8. Ústavný súd v konaní o ochrane verejného záujmu a zamedzení rozporu záujmov judikoval, že zmyslom a účelom ústavného zákona je zabezpečiť právny mechanizmus ochrany verejného záujmu pri výkone verejných funkcií spočívajúci v zamedzení vzniku rozporu osobných záujmov verejných funkcionárov s uvedeným verejným záujmom v súvislosti s výkonom ich funkcie a predchádzať zneužívaniu verejnej funkcie, prípadne zneužívaniu postavenia s ňou spojeného na

osobný prospech. Zmyslom konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je preveriť plnenie ústavného zákona (IV. ÚS 177/07, III. ÚS 141/2010, II. ÚS 188/2014).

9. Konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je konaním *sui generis* upraveným ústavným zákonom, v rámci ktorého oprávnený orgán v konečnom dôsledku rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach verejných funkcionárov vyplývajúcich verejným funkcionárom predovšetkým z čl. 4 až čl. 8 ústavného zákona (III. ÚS 229/2017, II. ÚS 315/2018). V takomto konaní musí byť bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené ústavným zákonom alebo zákonom (čl. 9 ods. 6 ústavného zákona).

10. Ústavný súd tiež judikoval, že v konaní o preskúmanie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov leží dôkazné bremeno primárne na dotknutom verejnom funkcionárovi (navrhovateľovi), ktorý k tomu, aby bol v konaní pred ústavným súdom úspešný, musí preukázať, že jeho konanie ako verejného funkcionára nebolo v rozpore s príslušnými ustanoveniami ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, teda že povinnosti verejného funkcionára vyplývajúce z tohto ústavného zákona neporušil, a preto nebol dôvod na to, aby bol sankcionovaný napadnutým rozhodnutím, ktorého súčasťou je spravidla aj pokuta (II. ÚS 125/2016, II. ÚS 787/2016, III. ÚS 632/2017, II. ÚS 183/2021).

11. Z ustanovení zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov [(ďalej len „zákon o ústavnom súde“), § 234 a nasl.] vyplýva, že v konaní o preskúmanie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je v právomoci ústavného súdu preskúmať, či je rozhodnutie orgánu konajúceho vo veci ochrany verejného záujmu z ústavného hľadiska udržateľné a akceptovateľné.

12. Ústavný súd návrh navrhovateľa podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne prerokoval, preskúmal, či obsahuje všeobecné náležitosti podania a návrhu na začatie konania (§ 39 a § 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti návrhu na začatie konania podľa § 236 zákona o ústavnom súde a či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

13. Každý návrh na začatie konania pred ústavným súdom musí bez výnimky spĺňať všeobecné náležitosti, pokiaľ ide o formu a obsah. Táto požiadavka sa bez rozdielu vzťahuje na každý typ konania a na každého navrhovateľa. Návrh, ktorý nemá všetky náležitosti ustanovené zákonom, nie je spôsobilý na meritórne prerokovanie ústavným súdom a ústavný súd takýto návrh odmietne (PL. ÚS 46/2015).

14. Návrh na preskúmanie rozhodnutia príslušného orgánu verejnej moci vydaného v konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov musí obsahovať všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) v spojení s § 39 a osobitnú náležitosť podľa § 236 zákona o ústavnom súde.

15. Ústavný súd konštatuje, že posudzovaný návrh neobsahuje obligatórne formálne a obsahové náležitosti požadované zákonom o ústavnom súde.

16. Navrhovateľ nesplnil podmienku povinného právneho zastúpenia (§ 34 a § 43 zákona o ústavnom súde) v konaní pred ústavným súdom a k ním spísanému návrhu nepriložil splnomocnenie na zastupovanie. V návrhu chýba tiež dátum narodenia navrhovateľa, ale predovšetkým petit, teda z neho nie je zrejmé, akého rozhodnutia sa domáha. Ani pri uprednostňovaní materiálneho prístupu k ochrane ústavnosti nie je na ústavnom súde, aby za navrhovateľa určoval rozsah ústavného prieskumu.

17. Napriek tomu, že ústavný súd výzvou z 13. októbra 2021 vyzval navrhovateľa na odstránenie nedostatkov návrhu, navrhovateľ tak v určenej lehote neurobil, preto ústavnému súdu neostávalo iné, ako odmietnuť jeho návrh podľa § 56 ods. 2 písm. c) pre nedostatok zákonom ustanovených náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. novembra 2021

Peter Molnár
predseda senátu